

KTERAK JSEM UMĚ•VĚ•NĚ•M ZĚ•CHODĚ® DOBĚ•VALA SVĚŠT

ĚEtrtek, 18 Ěnor 2021

Toto pondĚlĚ- jsem zahĚjila aktivnĚ- Ě°Ě•etnickĚ½ kurs v jednĚ© firmĚ, kterĚ½ mi nostalgicky pĚ™ipomnĚl moje zaĚ•Ějtky Ě vĚ½carsku. Po nĚjakĚ© dobĚ, co jsem si vyzkouĚjela Ě¼ivot v jinĚ½ch zemĚch a ĚEsko mi bylo poĚ™Ějd malĚ©, rozhodl jsem se usadit ve Ě vĚ½carsku i za tu cenu, Ě¼e musĚm opĚt zaĚ•Ět od zaĚ•Ějtku. ZklamanĚ, musĚm uznat, Ě¼e na mĚ neĚ•ekal slavnobĚjina s uvĚtacĚm vĚ½borem a uchytit se pĚ™ed nĚkolika lety bylo vĚce, neĚ¼ tĚĚ¼kĚ©.

VĚbec nebylo jednoduchĚ© zĚskat povolenĚ- pro prĚjci, tĚm mĚĚ prĚjci, kterou by ĚlovĚk chtĚl, a kterĚ by byla na zdejĚjĚ- pomĚry dobĚ™me placenĚj. I kdyĚ¼ je ĚlovĚk uĚ¼ ostĚ™Ě-lenĚ½ svĚtĚjk, ve Ě vĚ½carsku vĚ¼dy vyvstane situace, kterĚj dotyĚnĚ©ho vrĚjtĚ- o nĚkolik krokĚ zpĚt.

PĚ™ijela jsem autobusem s jednou taĚjkou a moje hvĚzdnĚj kariĚra zaĚ•Ěnala na poli pĚ™i sbĚru cibule a jahod. VstĚjvala jsem ve ĚtyĚ™i rĚjno, kdy zaboĚ™enĚj po kolena v bahnĚ, jsem obĚrala jahodovĚ© keĚ™Ě-ky jeĚtĚ pĚ™ed rozbĚ™eskem, abychom stihli dokonĚit objednĚjvku od mĚ-stnĚho supermarketu. KdyĚ¼ skonĚila sezona jahod, vrhli jsme se na cibuli. Tu jsme sbĚrali na ostrĚm slunci, plazĚce se po kolenou v prachu aĚ¼ do setmĚnĚ.

SpĚjvali jsme v provizornĚch unimobuĚkĚjch, ti ĚĚastnĚjĚ- mĚli byt, dennĚ- stravou byl chleba a vĚ-deĚskĚ© pĚjrký, neboĚ nic lepĚjĚ-ho jsme si nemohli dovolit. PĚ™esto se na mĚ usmĚjlo ĚjtĚstĚ-, kdyĚ¼ nĚkteĚ™Ě-dobrodinci objevili mĚj vĚ½ĚnĚ½ potenciĚj, a jĚj mĚla moĚnost pracovat v nĚkolika restauracĚch. SamozĚ™ejmĚ, za niĚ¼ĚjĚ- neĚ¼ minimĚjnĚ- mzdu, kterou jsem nĚkolikrĚt ani nedostala. NicmĚnĚ, ĚjpatnĚj zkuĚjenost je takĚ© zkuĚjenost a kaĚ¼dĚ½ ĚspĚch, byĚ nepatrĚ½, mĚ posunul o kousĚ-Ěek vpĚ™ed.

Nebudu vĚjmi lhĚjt, v zemi zaslĚbenĚ© jsem nĚkolikrĚjt zaĚ¼ila situace, kdy mi nebylo do smĚchu a Ěasto jsem to chtĚla vzdĚjt, jako nĚkolik lidĚ- pĚ™ede mnou. Ale mĚj tuĚ½ a zarputilĚ½ koĚ™Ě-nek mĚ neodradil od Ěmyslu vybudovat si svĚ© mĚsto na slunci a hnanĚj vidinou lepĚjĚch zĚ-tĚ™kĚ- jsem se obrnila trpĚlivostĚ-, pokorou a houĚ¼evnatostĚ-. Po nĚkolika letech jsem mĚla jiĚ¼ docela sluĚjnou praxi, kterou jsem si mohla hrdĚ napsat do Ě¼ivotopisu, vĚ•etnĚ ĚĚfovĚjnĚ- nejstarĚjĚ- restaurace v Curychu.

NetvrĚm, Ě¼e to bylo nĚjakĚ© terno, ale kdyĚ¼ si vzpomenu na svĚ© zaĚ•Ějtky, ĚlovĚka zahĚ™uje u srdce, Ě¼e se nĚkam dostal sĚjm, bez cizĚ- pomoci, byĚ vĚ½mĚnou za hrdost a utrpenĚ-.

BohuĚel, obĚas se pĚ™ihodilo, Ě¼e jsem byla bez prĚjce a tehdy vstoupil do hry ĚjvĚ½carskĚ½ sociĚjnĚ- systĚm, kdy jsem se Ě™adila k nezamĚstnanĚ½m na ĚĚ™adu prĚjce, abych mohla Ěerpat z podpory v nezamĚstnanosti. BĚt na ĚĚ™adu prĚjce nenĚ- prochĚjzka rĚ-Ě¼ovĚ½m sadem, protoĚ¼e pravidla pro zĚ-skĚjnĚ- podpory jsou velmi pĚ™Ě-snĚj a ulĚvĚjnĚ- Ěi kliĚkovĚjnĚ- v systĚmu, jsou po zĚsluze trestĚjny.

Moje pátidálená pracovnice na žpracákuâ nabyla dojmu, á se pátmi hledáná- prájce májlo snaá-m, a tak má pátihlásila do integraáná-ho kurzu, abych nevypadla z pracovná-ho rytmu, a zároveá, abych nasbála nová zkuájenosti, která© mi zváá- ájance pro uplatná- na trhu prájce. Májm pocit, á se jsem nebyla jejá- oblá-benkyná-, protoá se má-sto, kam má poslala, a která© jsem samozátmejmá- nemohla odmá-tnout, pátmipomá-nalo pracovná- tájbor pro ztroskotance.

Integraáná- centrum se dá-lilo na átyámi oddá-ly:

1. Kanceláátmé â€“ To byla fiktivná- pracovná- má-sta pro VIP nezamánstnaná©, kteráátmá- má-li jíá zkuájenosti z kanceláátmá- a jejich denná- nájplná- bylo hráit online ájachy, solitá©ra, sklájdáná- papá-rová½ch vlaátovek, a ta muáská á-ájist se prostá- jen ákrájbala na koulá-ch.
2. Dáátmevaátmská dálna â€“ Zde se nacházeli uchazeá- se zkuájenostmi z produkce, á- z jiná½ch manuálná- zruáná½ch oborá- a jejich nájplná- prájce bylo pátémisáováná- dáátmeváná½ch kvádrá- do krabic, která© putovaly dájle do jiná½ch dá-len na zpracováná- sirek, dátská½ch hraáek, á- jen jako podpalová© dáátmevo.
3. Kuchyá- a já-delna â€“ zde se nacházeli uchazeá- se zkuájenostmi z gastronomie a pracovná- nájplná- bylo experimentálná- váátmená- pro ostatná- uchazeá-e z kurzu, á- udržáováná- já-delny tak, aby spláovala kulturu stolováná-. Vzhledem k tomu, á se spousta uchazeá-á- neumá- já-st pátáá-borem, byla to opravdová vá½zva. A á- by se mohlo zdáit, á se moje zkuájenosti mohly bá½t v tomto oddá-le pátá-nosem, moje opatrovnice má- záátmadila do jiná©ho oddá-lu a to do nájsledujá-cá-ho:
4. Ášklid â€“ toto bylo oddá-lená- tá- ch nejvá-tá- ch odpadlá-ká-. Má-lo na starosti áklid celá© budovy, pátmedevá-á-m pravidelná© umá½váná- záchodá- ve vájech ostatná-ch oddá-lená-ch. Nacházeli se zde áádatelá© o azyl, kteráátmá- neumá-li á-á-st a psáit, a byli z rázná½ch koutá- svá-ta. Dájle jste tam mohli potkat ážmomentálná-â€œ zaostalá©, kteráátmá- má-li dvoumá-stná© IQ a s tá-m spojená½ dá- chod ážna hlavu.â€œ A v neposledná- áátmadá- navrájtivá- se ztracenci po ukoná-ená- vá½konu trestu. Do tohoto oddá-lená- jsem jakoá to neoblá-benkyná- zodpová-dná© osoby byla prájvoplatná- pátidá-lena bez moánosti odvoláná-.

Myslám, á se nená- nutná© zdá-razá-ovat, á se jsem se tak nedobrovolná- stala jednookou krájlovnou mezi slepá½mi a vzhledem k má©mu intelektu i v obrovská© nevá½hodá-, neboá jsem se stala velmi rychle nená-vidáná½m objektem, která½ mezi ná- nepatáátmil. Dennodenná- jsem se sama sebe ptala, á-á-m jsem si to zaslouááila.

Pátmi uvájdá-já-cá-m pohovoru s áámeditelkou integraáná-ho stáámediska bylo nepátá-mo naznaá-eno, á se je nutno mi srazit háátmebá-nek a moje poá-á-nájiná- v tomto oddá-lená- bude pátá-sná- monitorováná, coá se odrazá- na pá-semná©m vysvá-dá-ená- po ukoná-ená- kurzu.

Taká© mi bylo zdá-razná-no, á se nejsem lepá-á- neá¼ ostatná- a májm se tak podle toho chovat. Na to jsem áámeditelce velmi mile, ale dá-razná- odpová-dá-la, á se si samozátmejmá- nemyslám, á se jsem lepá-á-, neá¼ ostatná-, ale v porovnájiná- s má½mi spolupracovná-ky ovlájdájm tajemstvá- pá-sma, májm á-istá½ trestná- rejstáá-k a umá-m zapnout prááku, coá má- automaticky posunuje o páj- ááebáá-á-ká- dájl,

až chci, nebo nechci.

Těm jsem si pochopitelně podepsala rozsudek "žmrtiá" a byla jsem předem opakovaně na uměle vnitřně záchodových rajónů.

Nebudu zděrazovat, že ve většina obyvatelů onoho zařazeně pocházela z Balkánu, Turecka a Indie, kde není zvykem na záchod sedět, než brát státní na záchodě desce v předepu. V předěpadě, že tito uchazeči mají zařazeněvací potěže, nachází se tak obsah jejich státníev i na zdech a vjude kolem.

Já, rozhodnutě, že se nenechám zlomit zlově dvou zahořklých bab, které rozhodovaly o mé budoucnosti, jsem pověděla uměle vnitřně záchodu na prestižně zležitost. Do integrace ho zařazeně jsem docházela v elegantně kalhotovém kostěmu, ruce zabořené v gumových rukavicích a po loket, na botách jsem nosila plastové návleky a "itě" záchodě jsem dotáhla k takové dokonalosti, že se o mě záchoděm kouzleně se mluvilo široko daleko.

Po půl roce jsem dostala mimořádně dobrě pracovní ohodnocení, kde nezapomněli zmínit mou nezlomnou věli, pešlivost a předětelskou povahu. Předně po opuštění tohoto vzdělávacího zařazeně jsem dostala práci v jednom z nejlepších kasin ve v carsku.

Něm, zda mi vysvěděně o prestižně uměle vnitřně záchodě pomohlo, ale dozajista věm, že když chce "lově" k něho dosáhnout, musí hodně sklonit hěbet, i kdyby na zemi bylo jen hovno.

VERONIKA, neskutečně divočka